

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . 8 korona. — Félévre . 4 korona.
Negyedévre . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Bárvárth Gyula
felelős szerkesztő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 80. szám.

Kéziratot vissza nem adunk.
Nyilt-tér garmond sora 40 fill.

Az ex-lex vége.

— Hogyan kell adót fizetni. —

A hivatalos lap egyik e heti száma teszi közzé *Wekerle* pénzügyminiszter hármaskorú rendeletét, amely — véget érve — az ex-lex — az adóbehajtásokra vonatkozik. A minden adófizető polgárt közlelő érdeklő rendeletek tartalmát a következőkben ismertetjük:

Az adókövetés.

Ennek a rendeletnek a lényege az, hogy az adóhivataloknak és az adókövető bizottságoknak nyomban meg kell kezdeni a munkálkodásukat és úgy az 1905-iki, mint az 1906-iki adók tekintetében rövid határidőn belül elvégezni az összes tennivalókat.

Az adókövetés módja.

Sokkal fontosabb és minden adófizető polgárt közvetlenül érdeklő a pénzügyminiszter második rendelete. Ez arról szól, hogy a hátralékos adókat hogyan kell befizetni és rendelkezései nagyon humánusak.

Az 1905-iki adóhátralékokat meg az 1906-iki év első negyedéből származó

adóhátralékokat mindenki úgy fizetheti, hogy a felét 1906. október végéig, a másik felét 1907. végéig tetszése szerinti részletekben fizetheti. Azonkívül pedig azok az adófizetők, akiknek az adója a kétszáz koronát nem haladja meg, az adó hátralékuk után *semmiféle kamatot nem fizetnek*. A kik 1906. október végéig, vagy 1907. végéig sem tudnak megfizetni az adójukat, azok *bélyegmentes* kérvényben kérhetnek halasztást akár a községi eljárásságnál akár a pénzügyigazgatóságoknál.

Nagyon humánus ennek a rendeletnek az a része is, amely a korábbi adóhátralékokra vonatkozik. Akinek még 1905. előtről van adóhátraléka, azt, ha akkora összeget befizet, amennyit az 1905-iki adója kitesz, nem szabad végrehajtani, bár a befizetett összeget nem 1905-re, hanem az előbbi hátralékokra írják be.

Szórol-szóra idézzük a rendeletnek következő emberséges részét: „A kisebb adózóknál nem a kényszerbehajtásnak gépies alkalmazására, hanem fizetőképességüknek oly időben való igénybevételére kell a súlyt fektetni, amikor jövedelmeik befolyának.” *A mi annyit jelent, hogy senkit sem szabad*

háborgatni az adója miatt, hanem akkor kell rajta behajtani, amikor csakugyan tud fizetni.

Az illetékek.

A bélyeg- és egyéb illeték lerovásának a kötelezettsége csak *július 30-án áll be*. Addig kamatot sem számítanak utánuk. A 200 koronánál nagyobb illeték-hátralékokra nézve benyújtott halasztási kérvényekről maga a pénzügyminiszter intézkedik, a 200 koronán aluli hátralékért kamatot nem kell fizetni.

— **Segély a szegény földműveseknek.** A földművelésügyi miniszter egy tegnapelőtt érkezett leiratában arra kéri Somogy megye törvényhatóságát, hogy terjessze föl azon földművesek névsorát, kik szegénységük miatt semmi önálló gazdálkodáshoz nem kezdenek. Azoknak — akik vetőmaggal, földjüknek műveléséhez szükséges igavonó állattal nem rendelkeznek. Az állam költségvetési előirányzatában ugyanis tetemes összeg foglaltatik e célra, a földművelésügyi miniszter segélyösszeget óhajt rendelkezésükre bocsátani.

A kik híven szeretnek . . .

A kik híven szeretnek
Jöhet ezer vész,
Egymást sohse hagyják el,
Járnak kézbe' kéz.

Néznek egymás szemébe
Minden tett előtt,
Ott keresnek, találnak
Biztatást, erőt.

Kettesben így járnak az
Élet utjain,
Nekik az egész világ
Fény és csupa szín.

Csupa fény és csupa szín,
Édes kikelet,
Nem is szívből szeret az,
Ki nem így szeret.

Fetekfi Sándor.

Csicsis apuka.

Irta: Sz. Szigethy Vilmos.

— Lapunk eredeti jogositott kiadása. —

A hálószobában még félhomály van, ámbátor kívül igyekszik melegíteni a napsugár. A lakás berendezése egyszerű, mondhatni szegényes, fő éke a fényezett ág, meg a két ajtós szekrény, amit a végrehajtó meg sem tekint már, úgy jegyez be hónapról-hónapra a nagy árkusokba.

Az egyik sarokban két ripszshuzatu szék szoronykedik, fölöttük a falon japán legyező gyűjti magába a port, azonban egyetlen dísz is az általános szegénységnek.

Az ágyban egy sárga képű ember fekszik lihegve. Csupa kimerültség, egyre jobban tűnedez arcáról az öntudat is, elfoglalja he-

lyét a mindenbe való belenyugvás, amely nem érzi már magát ebbe a világba tartozónak, hanem félig az új hazában jár.

A függőnyt nem szabad felhuzni, Jolánka következőleg az ablak mellé húzódik és ott pingálja a nagy betűket, míg Babukát a hajás baba forgó szemé köti le, esodálatos esemény gyanánt s azon tündök, hogy ki verhette le az orrát?

Az ágy megreccsen, okos Jolánka hír, telen felugrik és odaszalad.

— Hol van anyuka? nyögi a beteg.

— Elszaladt a patikába, azt mondta hogy mindjárt jön.

Inkább magának mormolja, hogy: „az nagyon messze van!” Verejték borítja el az arcát s elfogja a köhögés, amely úgy megszokta mindig kinezni. A keze göresös erőlködéssel nyúl a kis gyermek vékony karja

Pontos kiszolgálás!

30 százalékot takarít meg minden vevő ki, **NAPERNYŐJÉT** nálunk szerzi be
Mig a készlet tart.
Tiszta selyem napernyő már 3 koronáért
HEISLER FERENCZ és TÁRSA divatáruháza a Békához SZIGETVÁROTT.
Nagy maradék vásár.

Szabott árak!

Köztisztaságunk.

Mizeriák.

„Sár, szemet, piszok, por — mindenütt. Ez jellemzi Szigetvár utcáinak tisztaságát. Vegyük csak sorba őket.

Első a vasúti utca. A drága pénzen készült aszfaltos utca, olyan mint Augias istállója. Piszkos, ronda! Nem is esoda, mert nem gondozzák. Egy héten egyszer seprű a két kétségbe esett lámpagyújtogató. De akkor is hogyan. — Ha szárazság van, akkor a délutani órákban oly port vernek fel, mintha egne az egész város. S szemébe söpri a járókellőknek a tuberkolózis magját elhíntó veszedelmes bacilusokkal teli ronda port; sőt rá seprük a járdára és ott hagyják, úgy hogy a járda porosabb mint a kocsit. Ezután jön a szél és az fejezi be újból a nagyjából összesepert utcán a munkát. És az ott hagyott szemét bucskakát szél uram ismét szórja — s marad mi volt a régi piszok.

Közben a sok kocsis közlekedés és ennek utókövetkezménye a lótrágya, mely ott diszlik egy hétig. De nem, mert most jön az öntöző kocsis. És locsolja a port, amelyből sár- és öntözői a lótrágyát, melyből trágyalész és undorító büzt terjeszt. Szertőlött esodálkozunk azon, hogy a város amelynek ugyis oly kevés a jövedelmi forrása és az előjáróság mely folyton azon töri a fejét, hogy miként lehetne újabb adóságot csinálni, hogy miért nem gondol arra, hogy a bevétel is szaporodjék. Tehát adna bérbe a vasúti utcai trágyát valamelyik uradalomnak, mely jó pénzért megvenné, mert ilyen műtrágyát ugysem kap sehol.

Meg csak egyet erről a diszes utcáról. Itt sétál naponta es estenként Szigetvár közönségének nagyrésze, miután sétatere nincs, nő meg azért is, mert mindenki nem lehet egyleti tag. Ez a publikum azt hiszi, hogy jó helyen, tiszta helyen fog sétálni, ha idejön estenként. — Pedig dehogy is. Különben ők maguk is észre veszik másnap reggel, hogy a cipőjük és ruhájuk csupa sár, akár csak a sánc-utcában jartak volna. A világítás is gyér. Pedig ennek az utcának több lámpa dukálna. Először azért, mert a legnagyobb forgalma, másrészt az előjáróság is jól tudja, hogy miért?

Pedig gavalléroros és méltányos dolog

volna egy kissé megbecsülni azt a publikumot is, ki kénytelen roppant adója daczára sajnos, a vasúti utcában üdülést keresni. Legalább itt legyen egyszer tisztaság, hol annyi helybeli és vidéki ember jár, mert higgye meg nekünk a böles tanács, hogy sokan panaszkodnak ezért és sokan megszólják érte. Igaz is, mert piszok, sár, lótrágya és sima aszfalt, — nem illik az össze. Eből egyelőre ennyit.

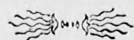
Másut is aszfaltoztatnak a derék házi gazdák. Tegnap láttuk, hogy milyen nagy-szerű ez az aszfalt, például a Boronkay vendéglőn innét, úgy lejt, hogy nagyobb a sár rajta, mint amikor nem volt beburkolva. A járókellők nem is az aszfalton, hanem az árokparton járnak, mert ott nincs akkora sár. Erre is elmondhatjuk, hogy adtál uram aszfaltot, de nincs benne köszönet.

A hosszú utcánál az átjárót még most sem készítették el. Ezt mint tudjuk a vármegye csináltatja. De csak várjunk, mert minden megyei dolog műcsai módra vajudik, s talán 10 év múlva megkészől. Ezt is csak azért mondjuk, mert a mérnök már fölmérte. Hiába, czopf nélkül semmi sem megy.

Igaz ni! a mi átjáróinkat is pl. a takarékpénztár, Ocsodál és Heisler kereskedése előtt, ezeket is nagyon rendben tartják. Mint tudjuk, térdig megy az ember át a sáron egyik sorról a másikra. Az átjárót sokszor nem is látni, annyira elvan borítva pempővel, mert ezek mostoha átjárók, sem a város, sem a megye nem törődik velük. Csodáljuk is, hogy fővárosi mintára, nem állnak czipőtisztogatók az említett átjáróknál. Ez az ipar itt jól kifizetne magát, jobban mint Budapesten. Azt hisszük, hogy a Vöröstengeren jobban átlehetett megni száraz lábbal, mint a Rechtenizer háztól a városházáig, a többi átjáróról nem is szólna.

A megyei kocsit az is kitünő karban van.

A városi utak is jók, de ezt senki sem meri határozottan állítani. Éppen ezért tisztelt *biró ur* és községünk büszke urai, kik intéztek e város boldog halandóinak sorsát, hallgassatok meg könyörgésünket és a mi kiáltásunk jusson előtökbe s végre valahára szüntessétek meg az Isenért, a köz érdekében — e sok mizeriát.

H I R E K.

Urnapja.

A kath. egyház hagyományos kegyelettel ünnepelte meg csütörtökön nálunk is az Urnapját. A főistentisztelet a plebánia templomban volt. Az ünnepi misét *Hergler József* plebános mondta. Mise után elindult a körmenet, először is a Salamon-féle gyógyszerárnál felállított és virágokkal ékesített oltárhoz, azután Weichart Rezső házána levő színtérn szépen felékesített oltárhoz, innét a Szt. János kápolnához, majd a ferenczrendiekhez vonultak. A körmenetben részt vettek a kath. legényegylet, az önkéntes tűzoltó testület zenekarával és az iskolák növendékei zászlók alatt. A díszőrséget a rendőrség szolgáltatta. A lélekemelő körmenetben sokan vettek részt.

— **Adományok.** A szigetvári plebánia-templom orgonájára adakoztak: Ocsodál János 10 kor., Jäger Ferenczné, Toponári János 2—2 kor. Köszönet.

— **A pénzügyigazgató Szigetváron.** *Soly-mássy* Ágost pénzügyigazgató csütörtökön este városunkba érkezett s másnap az adóhivatalnál pénztár vizsgálatot tartott s mindent a legnagyobb rendben talált. A pénzügyigazgató tegnap délután tőlünk Baresra utazott.

— **Uj ügyvéd.** A következő örtesítést vettük: Van szerencsém tudomására hozni, hogy *Szekszárdon*, az özv. Papp Lajosné-féle házban (Törvényszéki palotával szemben) ügyvédi irodámat megnyitottam. *Szekszárd*, 1906. június hó. Tisztelettel *Dr. Zsigmond Ferencz* ügyvéd. (Gratulálunk szerk.)

után, de aztán gyöngén tapad oda, már fogni sem bírja.

— Kicsi lányom, csókold meg az apádat.

Azok a lilium-karok gyöngye folyondárként tapadnak a kidülő tölgyhöz.

— Apuskám, ugy-e, ha majd megint egészséges leszel, kimegyünk az erdőbe, madarat fogni. Jaj, olyan szépen énekelnek azok.

Csendül már valahonnét messziről, ismeretlen, soha nem hallott dallam, szférák zenéje, azt hallja egyre nyugtalanabban a beteg.

— Kicsi leányom, szaladj el a tisztelendő úrért, mond, hogy kéretem, beteg vagyok.

Jolánka siet máris, nagy az öröme, hogy beszélni fog a pap bacsival, sőt ő szól

hozzá először, kérdés nélkül.

Babuka végre kitolta a bábu mozgó szemét s ilyen körülmények között ráun. El is hajlja magától s megy az ágy felé.

Hizelőgő eica módjára oda dörzsöli arcát a lelőgő apai kézhez negédesen az ágy szélőre dölve dorombol.

— Apukám, szedén apukám.

Könnyek lepik el a fáradt arcot, talán az utolsók. El is dörzsöli hamarosan, de a fogékony apróság már észre vette, bánatos lesz a hangja is.

— Apuka szir, ne szirjon apuka.

S hogy nem lát az archól semmit, ártatlan angyali lelke azt hiszi, hogy a régi játék elevenedik meg.

— Kuk, apuka, kuk!

Az ember egy végső erőfeszítéssel lehajol, odatapasztja kiszáradt ajakát a gön-

dör fejecskére, aztán visszaesik a párnákra s mozdulatlaná válik.

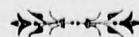
— Apuka, apuka! — kiabál a gyerek, de az nem felel.

Simogatja lelőgő karját, föl szeretne mászni melléje az ágyba, de egyedül képtelen rá, édes ügyefogyottsággal tipeg s keres valamit, hogy miként érhetné el a célját, közben megismétli a hívő szót:

— Apuka, apuka!

A tisztelendő úr érkezik meg, kezében a feszülettel. A gyerek ott támaszkodik meg mindig az ágyon s halk hangon sugja, édes kis ujjacsáját feltartva:

— Apuka csicis, csicis apuka.

Mit igyunk? hogy egészségünket megóvjuk, mert csakis a természetes szénsavas ásványvíz erre a legbiztosab óvoszer. Elsősorban az I-sőrendű természetes szénsavas

nátriontartalmu ásványvizet a **MOHAI**

Á G N E S-

FORRÁS-t, mely ideges gyomorhaj, légeső-, tüdő-, gyomor és béihurut, esontlágulás, vesese- és hólyaghántalmak eseteiben 26 év óta kitünő eredménnyel használtatik és ragályos betegségektől, mint typhus, cholera megkíméltettek azok, akik közönséges ivóvíz helyett a bacteriummentes mohai ÁGNES-forrás vízzel éltek.

Számos orvosi szaktekintély által ajánlva, Elismerő nyilatkozatok a forrás leírásának ismertető füzetében olvashatók. Háztartások számára másfél literesnél valamivel nagyobb üvegekben minden kétes értékű, mesterségesen szénsavval telített víznél, sőt a szódavíznél is olcsóbb, hogy az ÁGNES-forrás vizét a legszegényebb ember is könnyen megszerezhesse és hogy bárki által olcsón beszerezhető legyen, már a vidéki nagyobb városokban is lerakatok szerveztettek, ugyanott a forrás leírásának ismertető füzetét ingyen kapható. A forrás kezelőség. — Kapható minden fűszerüzletben és elsőrangú vendéglőben. **Kedvelt borvíz!**

— **Az ev. ref. vallásu tanulók hittan vizsgája** f. hó 15-én volt az állami elemi iskolában *Tóth István* (ügyvéd) elnöklése alatt. Dicséretül legyen mondva, *Fejérváry Gyula* (hoboli ev. ref. lelkész) hitoktató tanítványai ez évben jól feleltek és a vizsgát sikerültnek mondható.

— **Megszűnt kompátelés.** A drávai átkeletést lebonyolító kompát *Horváth Antal pátomacsai* lakos széjjelszedte és az átkeletést megszüntette.

— **Az Antalnapori orsz. vásárunkra** hétfőn felhajtattott 977 ló és 1694 szarvasmarha, összesen 2671 drb. Eladatott ló 227. és szarvasmarha 540, összesen 767 drb. A jószágok mind magas árakon keltek el. A másnap kirakodó vásár bizony sajnos nem ért semmit.

— **Gazdasági munkás sztrájk.** Mint lapunknak jelentik, f. hó 11-én a Sztára községhez közel fekvő gróf *Draskovics* tulajdonát képező Erzsébet pusztán a mezei munkások, kik az aratásra is szerződtek, a munkát megtagadták és sztrájkoltak. Jelentés folytán a helyszínen dr. *Perczel Győző* szolgabíró 8 esendőrrrel kiszállt és a sztrájkolókat jó indulatú figyelmeztetéssel munkába is állította. Alig pár nap múlva azonban ismét sztrájkba léptek a munkások, azzal a követeléssel, hogy nem a 11-ik részért mint szerződtek volt, hanem a 10-ik részért akarnak dolgozni. Miután ezen követelésüket az uradalom nem teljesíti, tudomásunk szerint az aratási munkákat elvégzésére 52 pár aratóért a kereskedelmi miniszteriumhoz kérvényt adtak be.

— **Tettenért tolvaj.** A keddi kirakodó vásárban történt, hogy *Krmies Mihály* 52 éves ó gráci horvát munkás *Schwarz J.* fia pécsi szabó sátorából egy bársony nadrágot ellopott, de tetten érték és rendőrt hívtak. Meg is jelent ott *Böle János* rendőr, kivel a tolvaj mert szökni akart, — dulakodni kezdett, de természetesen ő huzta a rövidébbet. Végül a csendőrrök is odaérkeztek és letartóztatták a gazembert, kiről kiderült, hogy már büntetett notórius vásári tolvaj.

— **Soroznak.** Már reggel 7 órakor megkezdtek a sorozás tegnap és tegnapelőtt nálunk. Első napon *Gabsovics Károly* főjegyző, másodnapon pedig *Sárközy Béla* alispán volt a sorozóbizottság polgári elnöke. — Holnap befejezik a sorozást s ekkor ismét a főjegyző elnököl. Első nap a szigetváriak jöttek, kik közül bizony jóformán benmaradtak. Ugy a helybeliek, mint a vidékiek dalolása és kurjongatás halszott pénteken az utcákon. Ki örömben, ki bánatában kurjongatott. A tegnapi nap azonban csendes volt. A holnap az utolsó nap talán még csendesebb lesz. A sorozás eredményéről lapunk jövő számában fogunk beszámolni.

— **Mennyi adó folyt be májusban.** Május hónap folyamán a somogymegyei kir. adóhivataloknál a következő mennyiségű egyenes adó folyt be: A *Kaposvári* kir. adóhivatalnál 79278 kor. 11 fillér, a *szigetvári*nál 56193 kor. 17 fillér, a *csurgói*nál 38785 kor. 42 fillér, a *lengyeltóti*nál 60201 kor. 23 fillér, a *marcalinál* 36157 kor. 39 fillér, a *nagyatádi*nál 49799 kor. 57 fillér, a *tabinál* 49030 kor. 52 fillér. Az összes adóhivataloknál befolyt 369445 kor. 41 fillér. A mult év ugyane hónapjához viszonyítva az idén 56545 kor. 44 fillérrel több egyenes adó folyt be, mint tavaly.

— **Egy kakas — 616 koronáért.** A „Somogy“ írja, hogy *Németh Simon* magyarbolyi fajbaromfitenyészte egy remek angol sárga orpington kakással szaporodott. A kakas ára 616 korona, azonkívül 8 drb. angol sárga tojást is hozatott, melynek darabja 22 koronába került. (Elég drága, pláne ha egy-két záptojás is akadna közte.)

— **Rossz időjárás.** A hideg eső már napok óta szakad, — esik nappal, esik éjjel s hozzá még hideg éjszakai vihar dul szinte napok óta, a lég nagyon áthült. Az emberek téli ruhában járnak, és több helyen fűtöttek. A vihar nagyon sok kárt tesz, mert a megázott kövér buzavetések lefektette összevissza, a szőlőhajtásokat letépte, itt is nagyon sok a kár, azt nem is említve, hogy a dolog időben sok hátramaradás van. Most már javában érni kellene a gabonának, június hó utolján alig kezdik meg az idén az aratást. Sok rend a réten ázott s a lapályos helyeken víz alatt vannak. Elég baj, hogy a természet midőn mindent gazdagon adott, másfelől meg elveszi. Ha az időjárás tovább is így marad, rosszra lehetünk készen, mert mindenesetre súlyos nyomokat hagy maga után.

— **Uj sorsjegyek.** A Magyar Jelzálog-Hitelbank óriási feltűnést keltő művelettel lépett az ország elé. Hazánk leghatalmasabb bankjaival szövetekezve felhívást tett közzé, mely szerint 3%-os nyerménykötvényeinek tulajdonosait felszólítja, hogy darabonként 57 korona lefizetése mellett cseréljék ki f. hó 22-éig kötvényeiket az ezek helyett kibocsátandó új sorsjegyekre. A Jelzálogbank megszünteti a nyerménykötvények amugy is jelentéktelen kamatozását, de a helyett olyan káprázatos nyermény sorsolási tervet állított össze, amely világszerte ritkítja párját. A sorsjegytulajdonosok 1,000,000, 500,000, 400,000, 300,000, 200,000, 100,000, stb. koronás fő- és még számtalan melléknyerményekre játszanak. A felvételek akként vannak megállapítva, hogy *aki konvertál, az igen lényeges előnyökhöz jut.* Az egy nyermény kötvény helyett kiadandó két sorsjegy értéke ugyanis ca 50 koronával nagyobb; ezenkívül évenként *hat huzáson* játszik fenti óriási nyerményekre. Az új sorsjegyek darabonként 140 koronával *jegyezhetők* is folyó hó 22-ig az aláíró helyeken, s ezek fenti nagy nyerményekre szintén játszanak évenként három huzásban. Megjegyzendő, hogy az új sorsjegyek a legelső befektetési papirokkal *egyrangúak*, tehát feltétlen (pupilláris) biztosságu értékpapírok.

— **A mozsgói vásárátelyezése.** Özvegy *turonyi Biedermann Ottóné* vásárjog tulajdonos kérelmére, a kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy Mozsgó községben a folyó évi június hó 24-ére eső országos vásár ez évben kivételesen június 25-én tartassék meg.

— **Nyári multság.** (*Meghívó.*) A szigetvári önkéntes tüzoltó testület f. é. június 24-én a Kátai-féle vasúti vendéglő kerthelyiségében *Nyári multságot* rendez, melyre a t. közönséget tisztelettel meghívja a rendezőség. Belépti-díj személyenként pártoló tagoktól 40 fillér. Nem tagoktól 60 fillér, — egyenruhás tüzoltók és ezek családtagjai belépti-díjat nem fizetnek. Kezdeté délután 5 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak.

— **A közbiztonság megyénkben.** A kaposvári kir. ügyész felügyelete alatt levő fogházban május hóban jogerejüleg elítélt férfi 75, nő 9, felebbezés alatt levő férfi 3, el nem ítélt vizsgálati férfi 11, nő 3, vagyis összesen 101 volt, ezek közül egy tüdővészben elhalt.

Tarka krónika.

— **Gyermek száj. — Fák napja — madarak napja.** —

Egy helybeli uriháznál, valóságos csodagyermek a kis Izidorka, ki minden iránt nagyon érdeklődik. A héten is többek közt a következő érdekes párbeszédet folytattak le a mama és a kedvence közt:

— Ugy-e a papa szava nem országot?

— Ugyan miért édesem?

— Ugy hallom, hogy nem lehet elmenni a szaván.

— Ennivaló a selyembluz?

— Miért, kis magzatom?

— A papa azt mondta a kisasszonynak, hogy neked majd egy selyembluzzal dugja be a szádát!

— Jó az, ha valaki a sóban van?

— Miért drágám?

— A kisasszony azt mondta a papának, hogy sózza be a feleségét!

Apponyi Albert kultuszminiszter tudvalevőleg elrendelte, hogy az iskolában egy-egy nap a fákról meg a madarakról tartsanak szemléltető előadást.

Hogy ezek az előadások milyenek lesznek, ime pár mutató belőle:

A polgári iskolában.

Tanító: Kis Péter tudod-e mi a fa?

Kis Péter: Hogyne tudnám. A fa az ami a fa.

T.: Nevez meg egy fát.

K. P.: Piszkafa.

T.: Ne száraz fát, hanem a melyik kivirágzik.

K. P.: Akasztófa.

T.: Te számár, hol láttál te már virágzó akasztófát.

K. P.: Én nem, de a groszmama édes anyja még látott nem csak egyet a sintérdombon.

T.: Új le. Kohn Samu, mondj te egy fát.

K. Samu: Kaptafa.

T.: Számár vagy. Schneider Hanzi, mondj te egy fát.

Hanzi (aki most jött be egy német faluról (Szulimánból) s nem tud jól magyarul): Porotfa.

Az elemi iskolában.

A madarak napján ilyen párbeszédet fognak lefolyni:

Tanító: Szabó Jani, tudod-e mi a madár?

Sz. J.: Ami repül.

T.: Mondj egy madarat.

Sz. J. A léggömb.

T.: Számár vagy. Kis Józsi te nevez meg egy madarat.

K. J.: A golya.

T.: Helyes. Még egyet.

K. J.: Daru.

Gyerekek (közberöhögnek): A daru nem is madár, azzal a speditörös kocsit emelik ki a sárból.

K. J.: De bizony azért repül, A nóta is aztmondja, hogy:

Magasan repül a daru

Szépén szól.

(Az egész osztály énekel s velük a tanító ur is).

Törvénykezés.

— **Rátásicsot fölmentették.** A mult hó 4-én történt, mint annak idején bőven megírtuk lapunkban, hogy *Rátásics József* 25 éves helybeli földműves, hét késszurással megölte nejét *Berta* Máriát, a ki *Kisasszonyi* Jozseffel szerelmi viszonyt folytatott és kiesapongó életet élt. Rátásics a gyilkosság elkövetése után önként jelentkezett a csendőrségnél, hól letartóztaták és az időtől kezdve fogva volt a kaposvári kir. ügyészségnél. A héten szerdán tárgyalta az esküdtsek a szenzátiós ügyet. A tárgyalásra számos tanut idéztek be: A tanuk mind Rátásics javára vallottak. A vádlotat dr. *Kriszt Béla* ügyvéd védte nagy sikerrel. És tekintetbe véve a számos enyhítő körülményt, a tanuk vallomását és dr. *Kriszt* ügyvéd hatalmas védőbeszédét, az esküdtsek verdiktje felmentő volt. A megcsalott boldogtalan férjet az ítélet után nyomban szabadlábba helyezték.

